

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2014. szeptember hó 17. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt I.rendű vádlott és társa ellen indított büntető ügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2014. évi június hó 17. napján kihirdetett 3.B.330/2013/20. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A vádlottak cselekményeit 1-1 rb. társtettesként elkövetett testi sértés bűntettének (Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat) minősíti.

A szabadságvesztés büntetés mértékét mindkét vádlott esetében 2 (kettő) - 2 (kettő) évre mérsékli. A büntetések végrehajtását 3 (három) - 3 (három) évi próbaidőre felfüggeszti. A szabadságvesztés büntetéseket végrehajtásuk elrendelése esetén börtönben kell végrehajtani azzal, hogy abból legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatóak feltételes szabadságra.

A szabadságvesztés végrehajtása esetén számítja be a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását mindkét vádlott esetében mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 16.000 (Tizenhatezer) Ft bűnügyi költség ... I. r. és ... II. r. vádlottakat egyetemlegesen terheli.

... I. r. vádlott személyi igazolványának száma: ...

I n d o k o l á s :

A Nyíregyházi Törvényszék 2014. június 17. napján kihirdetett 3.B.330/2013/20. sz. ítéletével ... I. r. vádlottat és ... II. r. vádlottat külön-külön bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett emberölés büntetvének kísérletében (Btk. 160. § (1) bekezdés) és a vádlottakat külön-külön 7 év - 7 év szabadságvesztésre és 7 év - 7 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani.

A kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt.

Kimondta, hogy a vádlottak a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatóak feltételes szabadságra.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjелеk sorsáról és a felmerült bűnügyi költségről.

Az ítélet kihirdetését követően az ügyész a nyilatkozattételre nyitva álló törvényes határidőn belül az ítéletet mind a két vádlott vonatkozásában tudomásul vette.

... I. r. vádlott elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért fellebbezett, ... II. r. vádlott is ugyancsak elsődlegesen felmentésért, míg másodsorban enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A védő mind a két vádlottat érintően eltérő jogi minősítés érdekében jelentett be fellebbezést felmentésért, másodsorban enyhítésért.

A fellebbviteli főügyészség az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta a fellebbezéssel érintett vádlottakra.

Az ítélőtábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 349. § (1) bekezdés és 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen teljes terjedelmében felülbírálta és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett, széles körű bizonyítási eljárást folytatott le, az összes lehetséges bizonyítékot az ügyben beszerezte.

A tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is okszerűen értékelte, ezért az általa rögzített tényállás túlnyomórészt megalapozott, az csak kisebb részben szorul kiegészítésre, pontosításra a Be. 351. § (2) bekezdés c) pontja alkalmazásával az iratok tartalma alapján a következőképpen:

Az ítélet 6. oldalán a 4. bekezdésben javítandó az, miszerint ... II. r. vádlott a kezében lévő ást a feje fölé emelve nem annak élével, hanem lapjával ütötte meg a sértett homlokát közepesnél kisebb erővel.

Az ütések közül legalább 3 ütés kis erőbehatással a sértettnek a védekezésül feje fölé emelt alkarját érte.

Az ítélet 6. oldal utolsó bekezdését követően újabb bekezdésben szükséges feltüntetni, hogy a ... által vezetett gépjármű elindulását követően ... I. r. vádlott 12 óra 30 perckor a rendőrségen bejelentést tett és rendőri intézkedést kért, mivel elmondása szerint ismeretlen személy bement udvarukba és őt pofon vágta.

... sértett a sérelmére elkövetett bűncselekmény időpontjában 41 éves volt, 184 cm magas, 90 kg, jól fejlett, középkorú férfi (nyom. irat 217. lapszám).

... I. r. vádlott a cselekmény elkövetését megelőzően néhány hónappal korábban töltötte be 18. életévét, 178 cm magas és 63 kg volt, sovány fiatal férfi (nyom. irat 195. lapszám).

... II. r. vádlott 2012. november 17-ei eseményekkor 20 éves, 178 cm magas, 90 kg, jól fejlett fiatal férfi volt (nyom. irat 187. lapszáma).

Az így kiegészített, pontosított tényállás most már megalapozott, így irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 352. § (2) bekezdése értelmében.

A megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok felülvértékelésének tilalma folytán a felmentésre irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek a Be. 352. § (1) és (3) bekezdéseiből következőleg.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróságnak a vádlottak bűnösségére vont következtetése helytálló, cselekményeiknek minősítésével azonban az ítéletábra nem értett egyet.

Az irányadó tényállás szerint ...né tanú portájánál a sértett, ..., ... és ... együtt jelentek meg 2012. november 17-én előző napi konfliktus körülményeinek tisztázása végett, mivel úgy vélték, hogy ...né fia, ... tudhat az eseményekről valamit.

A nyitott kiskapun keresztül a sértett, ..., ... és ... is bementek az udvarra, ahol a vádlottak nagymamája, ...né a ház tornácán a ruhát teregette. A sértett ...néből ... holléte felől érdeklődött, aki tájékoztatta a sértettet, hogy a keresett személy nem tartózkodik otthon, hanem ...-on van.

Ezt követően a sértett indulatosan felelősségre vonta ...nét, hogy ki verte meg előző nap a barátját.

A sértett hangoskodását észlelte a lakásban tartózkodó ... I. r. vádlott, aki kiment az udvarra. A sértett tovább hangoskodott, ezért ... I. r. vádlott a ház mögöl magához vett egy csákányt és azt a kezében tartva egy oldalirányú mozdulattal a sértett irányába ütött, miközben felszólította a sértettet az ingatlan elhagyására.

... I. r. vádlott a csákánnyal a sértettet nem találta el, mert a sértett a csákányt a vasrészénél megfogva kirántotta az I. r. vádlott kezéből.

A sértett ezután a másik kezével ököllel egy esetben szájon ütötte ... I. r. vádlottat, aki az ütéstől hátra esett és a szája felső belső része vérezni kezdett.

Közben ..., ... és ... - utóbbi kettő a kiskapun belül távolabb foglalt helyet - nem szóltak bele ... I. r. vádlott és a sértett vitájába, sőt ők is távozásra szólították fel a sértettet, majd elindultak kifelé az udvarról.

Idő közben a házhoz érkezett ... I. r. vádlott testvére, I... II. r. vádlott, aki már az utcáról hallotta az udvaron lévő veszekedést, ezért bement az udvarra.

I... II. r. vádlott miután látta ... I. r. vádlott sérülését, elindult a ház hátsó részéhez, ahol egy ásót vett magához. ... I. r. vádlott pedig a terasz végéről, az oszlop tövéből vett magához egy 19,5 cm pengenhosszúságú, fekete, műanyag nyelű konyhakést.

Közben ..., ..., ... és végül a sértett is kimentek az udvarról. A sértetten kívül a többiek beültek az autóba.

A sértett meg akarta kerülni a kapubejáróban álló személygépkocsit azért, hogy abba beüljön, de közben ...né felszólította, hogy adja vissza a még mindig a kezében tartott csákányt. A sértett egy-két lépést visszalépett, visszaadta ...nének a csákányt.

Ezzel egy időben az utcán I... II. r. vádlott a kezében lévő ásót a feje fölé emelte és annak lapjával a sértett homlokát közepesnél kisebb erővel többször megütötte. Az ütések közül legalább három kis erőbehatású ütés a sértettnek a védekezésül feje fölé emelt alkarját érte.

A sértett a bántalmazás közben hátrálni kezdett, így folyamatosan távolodott a kapubejáróban álló autótól és a ... úton irányába menekült.

A vádlottak a ... utcán az autótól kb. 17 méterre utolérték a sértettet és miközben I... II. r. vádlott az ásóval bántalmazta, ... I. r. vádlott a késsel közepesnél nagyobb erővel egy határozott, egyenes vonalú mozdulattal a mellkasa elülső felszínének jobb oldalán, a szegycsont alsó harmadában megszúrta, melynek következtében a sértett a földre esett. A vádlottak ezt látva felhagytak a sértett további bántalmazásával.

A bántalmazás közben ... I. r. vádlott megöléssel is fenyegette a sértettet.

... ezt követően beültette a személygépkocsiba az akkor már erősen vérző sértettet, akivel ...-ra, a kórházba indultak, de közben értesítették a mentőszolgálatot is.

A ... által vezetett gépjármű elindulását követően ... I. r. vádlott 12.30 órakor a rendőrségen bejelentést tett és rendőri intézkedést kért, mivel elmondása szerint ismeretlen személy bement udvarukba és őt pofon vágta.

... sértett a sérelmére elkövetett bűncselekmény időpontjában 41 éves volt, 184 cm magas, 90 kg, jól fejlett, középkorú férfi (nyom. irat 217. lapszám).

... I. r. vádlott a cselekmény elkövetését megelőzően néhány hónappal korábban töltötte be 18. életévét, 178 cm magas és 63 kg volt, sovány fiatal férfi (nyom. irat 195. lapszám).

I... II. r. vádlott 2012. november 17-ei eseményekkor 20 éves, 178 cm magas, 90 kg, jól fejlett fiatal férfi volt (nyom. irat 187. lapszáma).

A sértett sérüléseit elsődlegesen a-i háziorvosi rendelőnél látta el az éppen ott tartózkodó háziorvos. Ezt követően a mentőszolgálat a sértettet a-i kórházba szállította.

A sértett a vádlottak bántalmazása következtében a következő sérüléseket szenvedte el:

- a homlok egy rendbeli vágott sérülését,
- a bal alkar-csukló és a jobb csukló véraláfutással kísért zúzódását,

- a mellkas egy rendbeli, áthatoló, a mell- és hasüreget is megnyitó, tüdő-, rekesz- és májsérüléssel együtt járó szúrt sérülését.

A fej sérülését a homlok területén, a középvonaltól kissé balra érvényesülő, közepesen kisebb erejű erőbehatás hozta létre.

A bal alkar és csukló, valamint a jobb csukló sérüléseit az adott testtájékokon érvényesülő, pontosan meg nem határozható számú, de több, legalább három rendbeli kis erejű, tompa erőbehatás hozta létre.

Az áthatoló szúrt sérülést hegyvel és éllel is bíró eszköz, kés vagy más, késszerű tárgy egy rendbeli, közepes erőt mindenképpen meghaladó erejű erőbehatása hozta létre.

A kés az elülső felszín jobb oldalán, a középvonaltól 3 cm-re, a szegycsont alsó harmada vetületében érte a mellkasfalat. Az eszköz a bőrön, a bőr alatti zsírszöveten, a mellkasfali izomzaton áthatolva sértett a jobb tüdő alsó lebenyét, a rekeszizmot és a rekeszizmon át a hasüregbe jutva a máj hátsó felszínének sérülését is előidézte.

A szúrás előlről hátra, a középvonal felől kissé jobbra és felülről kissé lefelé irányult, a szúrcsatorna hossza legalább 5-6 cm-re tehető.

A homlok vágott sérülésének és a felső végtagok zúzódásos sérüléseinek gyógytartama külön-külön és együttesen is 8 napon belüli, ténylegesen 7 nap.

Az áthatoló szúrt sérülés gyógytartama 8 napon túli, a tényleges gyógytartam 8 hét.

Az áthatoló szúrt sérülés közvetlen életveszélyes állapotot idézett elő. A tüdő- és májsérülés következtében orvosi beavatkozás, műtét hiányában bizonyosan a sértett halála következett volna be a további és ellátatlan mell- és hasüregi vérzés miatt.

Az elszenvedett sérülések következtében maradandó fogyatékoság vagy súlyos egészségromlás kialakulása nem várható.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességükben okszerűen értékelte, azonban a vádlottak bűnösségére vont helyes következtetése mellett a cselekmények jogi minősítése nem megfelelő.

Az elsőfokú bíróság jogi indokolása körében a jogos védelmi helyzet, illetőleg a szituatív jogos védelmi helyzet lehetőségét helyesen vetette el.

A törvényszék kifogástalanul hivatkozik a Kúria 3/2013.BJE. I/A. és I/B. pontjában felsorolt azon tárgyi és alanyi tényezőkre, amelyek a szándék vizsgálatához, valamint ezzel összefüggésben az emberölés és az életveszélyt okozó testi sértés elhatárolásához feltétlenül szükségesek, ugyanakkor értékelő tevékenysége körében helytelen következtetésre jutott.

Minthogy az emberölés büntettének kísérlete és az életveszélyt okozó testi sértés büntette szándékos elkövetési magatartással valósul meg, elhatárolásuk az elkövetőnek a cselekmény véghezvitele időpontjában fennálló konkrét tudattartalma alapján történhet meg.

Az emberölés, illetőleg ennek kísérlete esetén az elkövető tudata átfogja a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét, és ezt kívánja, vagy ebbe belenyugszik. Ezzel szemben az életveszélyt okozó testi sértés, valamint a halált okozó testi sértés esetében az elkövető szándéka csupán testi sérülés előidézésére irányul.

Az elkövetés időpontjában fennálló tudati állapot tisztázásánál, így annak megítélésénél, hogy az elkövető szándéka ölésre avagy testi sértésre, illetőleg egészségsértésre irányult-e: jelentős mértékben a külvilágban megnyilvánult és ennél fogva megismerhető tények elemzésének van jelentősége.

Tárgyi oldalon az olyan különösen veszélyes eszközök, mint pld. a lőfegyver, hosszú nyelű balta, nagy pengehosszúságú kés stb. megfelelő irányítottsággal, erővel történő alkalmazásuk esetén - jellegüknél fogva - általában az emberölésre irányuló szándéokra engednek következtetni. Ilyenkor is vizsgálni kell azonban, hogy nincsenek-e olyan tényezők, amelyek az emberölésre irányuló szándékot kizárják.

Az elkövetés körülményei és módja körében általában megalapozott következtetés vonható az elkövető szándékára, különösen az elkövetésnél tanúsított erő kifejtés, annak mértéke, egyszeri véghezvitele, vagy többszöri megismétlése, folyamatossága, elhúzódo jellege jön figyelembe.

A sérülés helyéből - az erőbehatással összefüggésben - rendszerint következtetést lehet levonni arra nézve, hogy az elkövető ölésre avagy testi sértésre irányuló szándékkal cselekedett-e.

Az elkövetési magatartás eredménye, vagyis az, hogy a sértett milyen sérülést szenvedett, szintén következtetési alap lehet.

Az elkövetők kijelentéseinek ugyancsak jelentőségük lehet az elkövetéskor fennállott szándék megállapításánál, ezek azonban gyakran az elkövetést megelőző veszekedés, verekedés során - vagyis indulati állapotban - hangzanak el. Ezért körültekintő értékelésre van szükség, hogy a szándékra utaló kijelentések komolyak-e, azoknak megfelelt-e a tanúsított magatartás.

Az elkövetéskor fennállott ölési, illetőleg testi sértési szándékra következtetési alap lehet az elkövetőnek a cselekmény elkövetése utáni magatartása és az is, hogy az eseményeket követően milyen kijelentéseket tett.

Az alanyi tényezők oldalán a szándék kialakulása során szerepet játszanak az elkövető személyi tulajdonságai, ezért a személyiség vizsgálat a szándék megismerése szempontjából is fontos.

A cselekményt kiváltó indító ok (motívum) felderítésének és vizsgálatának kiemelkedő jelentősége van az említett bűncselekmények esetében.

Amikor az akarat-elhatározás és az elkövetés között alig van időköz (hirtelen kialakult szándék), előfordul, hogy hiányzik a halálos eredmény bekövetkezésének előrelátása.

Ebből a szempontból jelentősége lehet a tevékenység indító okának is, nevezetesen, hogy a véghezvitel támadás, védekezés vagy elhárítás céljából történt-e.

Az elkövetéskori tudattartalom megállapításához szorosan kapcsolódhat a cselekmény véghezvitelét megelőző pszichikus folyamat feltárása.

Végül annak eldöntésénél, hogy az elkövető szándéka ölésre avagy testi sérülésre irányult-e, jelentőséghez jut az elkövetőnek a sértetthez fűződő kapcsolata, rokoni viszonya, érzelmi kötődése és az egyéb alanyi mozzanatok.

Az alanyi és tárgyi körülmények feltárása és elemzése, valamint összehatásukban, kölcsönös összefüggésükben való sokoldalú mérlegelése során az elkövetés konkrét történései között vizsgálni kell egyfelől az elkövető, másfelől a sértett életkorát, egészségi- és fizikai állapotát is.

A sérülés életveszélyes volta szakkérdés, amelyet orvosszakértő igénybevitelével kell megállapítani.

Életveszélyt okozó testi sértés felrovása többnyire akkor indokolt, ha a testi sértés közvetett életveszélyt idézett elő (ami azonban nem jelenti, hogy az életveszély közvetlen jellege szükségszerűen az emberölés bűntettének kísérletét alapozná meg).

Életveszélyt okozó testi sértés megállapításának van helye, ha a testi sértésre irányuló magatartást tanúsító elkövető szándéka az életveszélyre is kiterjed, mert ennek bekövetkezését kívánja vagy ebbe belenyugodva cselekszik. Jóllehet az életveszély, mint eredmény tekintetében az egyenes szándék elméletileg nem zárható ki, a gyakorlatban az életveszélyes eredményt érintő szándék eventuais formában jelentkezik.

Az adott ügyben az események elemzése során külön ki kellett térni az udvaron történetekre, illetőleg az elkövetőknek a sértett helyszínről történő távozása utáni magatartására.

...né szám alatti családi házában a nyitott kapun keresztül bemenne a sértett, ..., ... és ... úgy jelentek meg, hogy ekkor az ingatlanban ...né tartózkodott a ház tornácán a ruhát teregetve. ... sértett egy idő után indulatosan, hangját megemelve igyekezett felelősségre vonni ...nét olyan dologról, amelyről ...nének nem volt tudomása.

... I. r. vádlott amikor észlelte ezen eseményeket egy csákányt magához véve és azt kezében tartva egy oldalirányú mozdulattal a sértett irányába ütött azért, mert így akarta elérni, hogy a sértett az ingatlant elhagyja. ... I. r. vádlott ezen viselkedéséből nem vonható le az a következtetés, hogy a sértettet meg akarta ölni.

Amikor a sértett a csákányt elvette ... I. r. vádlott kezéből, őt megütötte ököllel egy esetben, amely ütéstől hátra is esett az I. r. vádlott és szája belső felső része vérezni kezdett. Mindekkor ugyan nem szóltak bele az I. r. vádlott és a sértett vitájába, de még a kiskapun belül, attól távolabb foglaltak helyet az udvaron... és

Nem vitásan a felszólításnak végülis eleget téve mind ..., mind ... és a sértett is indultak ki az udvarról, amivel párhuzamosan a vádlottak eszközöket vettek magukhoz, I... II. r. egy ásót, míg ... I. r. vádlott egy kést.

A kiskapun kilépő sértett a kérésnek megfelelően végülis visszalépve visszaadta ...nének a csákányt, támadó magatartást nem tanúsított, azonban ekkor a vádlottak továbbra is azt akarván elérni, hogy a helyszínről távozzon, a sértettet bántalmazni kezdték.

Nem hagyható figyelmen kívül, hogy I... II. r. vádlott a kezében lévő ásót a feje fölé emelve nem annak élével, hanem lapjával ütött többször a sértett homlokára közepesenél kisebb erővel.

Az ütések közül legalább három kis erőbehatással a sértettnek a védekezésül a feje fölé emelt alkarját érte.

A bántalmazás során ... I. r. vádlott a késsel közepesenél nagyobb erővel egy határozott egyenes vonalú mozdulattal a mellkasa elülső felszínének jobb oldalán, a szegycsont alsó harmadában megszúrta a sértettet, melynek következtében ő a földre esett. A vádlottak ezt látva felhagytak a sértett további bántalmazásával.

A bántalmazás közben ... I. r. vádlott megöléssel is fenyegette a sértettet, de ez a kijelentése az előzmények ismeretében is indulati kijelentésnek tekinthető, hiszen az udvaron történtek fokozott stresszhelyzetet idéztek elő a vádlottakban, felindultságukban, ijedtségükben bántalmazták a sértettet, akit korábban nem is ismertek.

A sértett hangoskodva a társaságában lévő személyekkel ...né portájánál megjelenve a számbeli erőfölény látszatát kelthette a megijedt vádlottakban, akik közül ... I. r. vádlott az udvaron a csákány használatának módjával, egy oldalirányú mozdítással, külső szemlélő számára is azt jeleníthette meg, hogy a sértettet igyekszik eltávolítani nagymamája udvaráról.

Miután ekkor a sértett a csákányt tőle elvéve másik kezével ököllel egy esetben szájon ütötte ... I. r. vádlottat, így nyilvánvalóan nevezett ijedtsége csak tovább fokozódott a közöttük meglévő testi felépítésbeli, fizikai erőnléti, életkorbeli eltérésekre is tekintettel. Ezen események megtörténtekor még nem volt a II. r. vádlott az udvaron.

Ami a sértettnek az utcán a vádlottak általi bántalmazását illeti, kiemelendő, hogy ... II. r. vádlott bár többször igyekezett megütni a sértettet fejrésznél, az erőbehatás közepesenél kisebb volt, illetőleg kisebb, és az ásót sem él részével, hanem annak lapjával használta. Részéről semmilyen verbális kifejezés nem hangzott el a bántalmazás során.

I... II. r. vádlott által okozott, a homlok vágott sérülésének és a felső végtagok zúzódásos sérüléseinek gyógytartama külön-külön és együttesen is 8 napon belüli, ténylegesen 7 nap.

... I. r. vádlott egyetlen ízben szúrta meg a sértettet közepesnél nagyobb erővel, mely szúrás közvetlen életveszélyes állapotot idézett elő a sértettnél. A gyógytartam 8 napon túli, a tényleges gyógytartam 8 hét.

Nem vonható kétségbe az, hogy a cselekmény elkövetésének időpontjában 18 és 20 éves büntetlen előéletű vádlottak félelemben érezték magukat a 41 éves 184 cm magas, 90 kg-os, jól fejlett, középkorú férfival szemben, aki nagymamájuk portájánál nem egyedül jelent meg.

Jelen ügyben a törvényszék azt állapította meg, hogy mindkét vádlott a sértett bántalmazása során olyan eszközt használt, amely alkalmas volt az élet kioltására.

Ezzel kapcsolatban az ítélet tábla idézi az orvosszakértői véleményben rögzítetteket a nyomozati irat 221. oldala alól, mely tartalmazza, hogy a vádlottak által használt eszközök alkalmasak lehetnek súlyos, 8 napon túl gyógyuló - testtájéktól, erőbehatás nagyságától függően - akár életveszélyes sérülés okozására is.

Miután a sértett és a társaságában lévő személyek a ... által vezetett gépjárművel eltávoztak a helyszínről, ... I. r. vádlott 12.30 órakor a rendőrségen bejelentést tett és rendőri intézkedést kért, mivel elmondása szerint ismeretlen bement az udvarukba és őt pofon vágta, mely bejelentésre figyelemmel nyilvánvalóan tisztában volt azzal, hogy az adott bejelentést vizsgáló rendőrök tudomására fog jutni az egész eseménysor, nevezetesen az is, hogy ... sértettet testvérével bántalmazták. ... I. r. vádlott viselkedéséből nem az a következtetés vonható le, hogy el akarta tussolni az eseményeket.

Az ítélet tábla meggyőződése, hogy az udvarban lejátszódó vita után ...né portája környékéről a vádlottak el akarták távolítani a sértettet úgy, hogy sérülést okoznak neki („megvédik a mamát”). Figyelemmel az általuk használt eszközök paramétereire, az eszközhasználat módjára, az erőbehatások nagyságára az érintett testtájékokon és a bántalmazás egyéb körülményeire tudatukban fel kellett merülnie annak, hogy eshetőlegesen akár életveszélyes sérülése keletkezik a sértettnek.

Nem osztotta az ítélet tábla az elsőfokú bíróságnak azt a következtetését, hogy a vádlottak szándéka a sértett megölésére irányult volna, ugyanis nincs adat arra, hogy amikor egységes akarat-elhatározással bántalmazták a sértettet, az életét ki akarták oltani. Az elszenvedett sérülések keletkezési körülményei nem alkalmasak kétséget kizáróan annak megállapítására, hogy a vádlottak szándéka akár eshetőlegesen a sértett halálának okozására irányult volna.

Az első fokon eljáró törvényszék kifogástalanul vizsgálta a Btk. 2. § (1), (2) bekezdéseiből következőleg, hogy az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályos büntető törvény biztosítja-e a kedvezőbb döntés lehetőségét a vádlottakra.

Az ítélet tábla osztva az elsőfokú bíróság álláspontját a vádlottak cselekményeinek jogi minősítéseiről és az alkalmazandó joghátrányokról a 2013. július hó 1. napján hatályba lépett 2012. évi C. törvény (Btk.) rendelkezéseit alkalmazta.

A vádlottak cselekményeit ennek megfelelően a Btk. 164. § (1) bekezdése és (8) bekezdés I. fordulata alapján, tekintettel a 13. § (3) bekezdésére is 1-1 rendbeli társtettesként elkövetett életveszélyt okozó testi sértés bűntettének minősítette, melynek büntetési tétele 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés büntetés.

A minősítés változtatás okán az ítélet tábla lényegesen enyhébb büntetés kiszabására látott lehetőséget, így az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezések alaposak.

A büntetés kiszabás körében - az elsőfokú bíróság által helyesen feltárt körülményeken túl - mind a két vádlott esetében fokozottan figyelembe vette az ítélet tábla, hogy fiatal felnőttek, az adott ügy nem vitásan nem teremtett jogos védelmi helyzetet, azonban a jogos védelmi helyzet egyes jegyeit mutatta.

Az udvaron kialakult konfliktus hatására ugyanis cselekményük elkövetésekor olyan stresszhelyzetbe kerültek a vádlottak, illetve ijedtségbe, felindult állapotba, amely nem az ő magatartásukra volt visszavezethető.

A vádlottak javára jelentkező további enyhítő körülmények folytán és azok nagyobb nyomtatékára figyelemmel az ítélet tábla lehetőséget látott a törvényi minimumban meghatározni a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát és egyúttal a Btk. 85. § (1) bekezdése alapján látott lehetőséget a büntetések próbaidőre történő felfüggesztésére, a próbaidő tartamát külön-külön 3 évben meghatározva a 85. § (2) bekezdése értelmében.

A kiszabott szabadságvesztés büntetések végrehajtási fokozatáról, illetőleg a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről a szabadságvesztés büntetések végrehajtása elrendelésének esetére rendelkezett, és ugyanígy a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról is.

A felfüggesztett szabadságvesztés büntetésekre tekintettel a törvényben kizárt, okafogyottá vált közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását mindkét vádlott vonatkozásában mellőzte az ítélet tábla.

Az első fokon eljáró törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek.

Az ítélet tábla a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján, míg egyebekben helyben hagyta azt a Be. 371. § (1) bekezdése szerint.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén és 338. § (1) és (3) bekezdésén alapszik.

... I. r. vádlott személyi igazolványának számát szükséges volt feltüntetni a törvényi előírásoknak megfelelően a Be. 258. § (2) bekezdés b) pontja és 117. § (1) bekezdése értelmében.

Debrecen, 2014. szeptember 17.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 3.B.330/2013/20. számú ítélete az ítélőtábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és a felfüggesztett szabadságvesztés büntetések kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2014. szeptember 17.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke